

## παλουκοκαύτης

**παλουκοκαύτης, ο**, ουσ. [<παλούκι + καίω + κατάλ. -της], επίθετο του μηνός Μαρτίου, ιδίως εύχρ. στη φρ. *Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκαύτης*, από το ότι, πολλές φορές, το μήνα Μάρτιο κάνει τόσο αφόρητο κρύο, που παλιότερα οι άνθρωποι, για να ζεσταθούν, αναγκάζονταν να καίνε ακόμη και τα παλούκια με τα οποία στερέωναν τους φράχτες των αυλών.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας